

РЕШЕНИЕ

№ 209

гр. гр. Хасково, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година
в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

при участието на секретаря Цветелина Хр. Станчева
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Административно
наказателно дело № 20235640200391 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от Д. Й. Т. от град Хасково, чрез адв. Д. П. от
АК - Хасково срещу Наказателно постановление № К-23/27.03.2023 г. на
Кмета на Община Хасково, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 от Наредба
за управление на отпадъците на територията на Община Хасково на
жалбоподателя е наложено административно наказание – глоба в размер на
300 лева за нарушение по чл. 10, т. 1 от цитираната наредба. В подадената
жалба се релевират оплаквания за незаконосъобразност на атакуваното с нея
наказателно постановление, поради допуснати процесуални нарушения,
немотивираност и издадено в противоречие с материалния закон. Сочи се от
страна на жалбоподателя, че не бил изхвърлял отпадъци, а на датата на
съставяне на акта за установяване на административно нарушение бил
изнесъл на стълбищната площадка вещи от жилището си. Моли съда да
постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно

постановление на Кмета на Община Хасково. Претендира и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково, жалбоподателят, редовно призован, се явява, като лично и чрез упълномощения по делото процесуален представител заявява, че поддържа жалбата и в хода по същество и в представени писмени бележки излага конкретни и подробни съображения за основателност на направените оплаквания и развитите доводи, като моли за отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган – Кмета на Община Хасково, чрез процесуалния си представител – юриск. Б. П. - В. оспорва жалбата и аргументира доводи за нейната неоснователност. Моли атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено като законосъобразно и издадено при спазване на процесуалните правила и с него обосновано била ангажирана отговорността по Наредбата на Община Хасково за управление на отпадъците.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното от фактическа страна:

Във връзка с подаден сигнал, рег. индекс 94-Г-5873 от дата 30.01.2023 г. с посочен подател – живущите в град Хасково, Кооперация „****“ на адрес: ул. „****“ № *** подаден срещу живущия на втори етаж, четвърта секция жалбоподателя Д. Т., на 07.02.2023 г. била извършена проверка от свидетелите К. Г. Д. и Н. И. И., двамата на длъжност „инспектор“ в Сектор „КОРЗ“ при Община Хасково. В хода на проверката било установено от тях, че на стълбищната площадка пред апартамента, собственост на жалбоподателя на адрес „*****“ на адрес: ул. „*****“ имало разхвърляни вещи и части от вещи – кашони, кутии, части от тях, контейнери с остатъци от храна, разкъсани дрехи /парцали/, а самият жалбоподател седял на стълбищата. След като контролните органи били уведомени от свид. Г. С. Н., живущ в същата жилищно – строителна кооперация и присъствал на

проверката, че това положение било от години, а жалбоподателят дори не живеел в собственото му жилище, тъй като нямал достъп до него, понеже било запълнено до самия му вход с вещи и отпадъци, а контролните органи сами се убедили в това, достигнали до извод за допуснато нарушение по чл. 10, т. 1 от Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Хасково. С оглед на това, на същата дата – 07.02.2023 г., срещу жалбоподателя, в негово присъствие, бил съставен от свид. К. Г. Д., Акт за установяване на административно нарушение № 17/07.02.2023 г. за нарушение по чл. 10, ал. 1 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Хасково, който при предявяването му жалбоподателят подписал без да впише обяснения или възражения в съответната предвидена за това графа.

Възражения срещу съставения акт за установяване на административно нарушение не са постъпили и допълнително в рамките на законоустановения срок от връчване на екземпляр, осъществено на датата на съставянето му, според отбелязването в приложената разписка.

При издаване на наказателното постановление, административнонаказващият орган възприел изцяло изложената в процесния АУАН фактическата обстановка, като на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 от Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Хасково наложил на жалбоподателя процесното административно наказание – глоба.

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаните в хода на делото свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите К. Г. Д. и Н. И. И. относно обстоятелствата, свързани с извършване на процесната проверка и за констатациите, до които са достигнали във връзка с твърдяното административно нарушение и тези, свързани със съставяне на АУАН, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, вътрешно безпротиворечиви и логически последователни. По отношение на кръга от факти, касаещи самия случай и по – специално авторството, съдът намира за уместно да посочи най – напред факта, че са събрани убедителни гласни доказателства чрез разпита в качеството на свидетел, освен изброените по – горе, и на лицето, явяващо се очевиден – Г. С. Н.. Показанията на същия се

основават на негови преки и непосредствени впечатления, досежно изнесените факти, но следва да се има предвид, че за този свидетел съществува индиция за възможна предубеденост или заинтерисованост от изхода на делото, предвид заявените влошени лични и междусъседски отношения с жалбоподателя по делото. Въпреки наличието на такива индиции, след разясняване на правата и задълженията му и кръга обстоятелства по чл. 121 НПК, свид. Г. Н. е предупреден за отговорността по чл. 290, ал. 1 НК и е обещал да говори истината пред съда, а показанията му са еднопосочни и логически последователни относно тази група факти, като намират подкрепа в обективните находки при извършване на проверката, а именно процесните предмети и части от предмети, като дали същите съставляват боклук е въпрос на интерпретация, която ще бъде направена при необходимост от съда в изложението по същество. Всъщност, естеството и насочеността на действията на жалбоподателя на практика се оспорват от него само отчасти, като се възразява най – вече срещу юридическата им оценка от гледна точка изискванията на фактическия състав на административно нарушение и предпоставките за ангажиране на отговорността, по които съдът ще вземе отношение в изложението по същество.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 10, т. 1 от Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Хасково /НУОТОХ/ забранява се изхвърлянето на отпадъци извън предназначенията за целта съдове и места. Според чл. 70, ал. 1, т. 1 от цитираната наредба наказва се с глоба от 300 до 1000 лв. физическо лице, което изхвърля отпадъци на неразрешени за това места. Следователно, деянието, за което е наложено на жалбоподателя административно наказание е обявено от закона за наказуемо.

При съставяне на АУАН съдът не констатира допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които налагат отмяна на наказателното постановление на такова конкретно процесуално основание. Необходимо е най – напред да се направи уточнението, че съставеният акт за установяване на административно нарушение формално отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН относно необходимите реквизити.

Описанието на нарушението съдържа твърдения за всички съставомерни признаци от обективна страна, които в случая, макар и лаконично, са изложени по ясен и разбираем за лицето, сочено като нарушител, начин, без вътрешни противоречия, които да доведат до ограничаване правото му на защита. На следващо място, в конкретната хипотеза не са допуснати нарушения, във връзка със съставянето и връчването на АУАН в присъствие на жалбоподателя, който е запознат със съдържанието му, като е обезпечено правото му да впише обяснения и възражения по него, от което не се е възползвал. Изпълнено е и изискването, лицето, което се привлича към административнонаказателна отговорност да получи екземпляр, явяващо се самостоятелно правно действие, което е недвусмислено установено от събраните по делото доказателства.

При издаване на санкционния акт също не се констатира допуснато процесуално нарушение, довело до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Наказателното постановление е издадено в рамките на преклузивния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН от компетентен орган, а по съдържанието си, отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН относно необходимите реквизити.

От материалноправна страна, част обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, проверени от съда с допустими по закон доказателствени средства, се установяват по отношение на твърденията, че на посочените дата и място на стълбищната площадка пред апартамента, собственост на жалбоподателя на адрес: „*****“, ул. „*****“ в град Хасково имало разхвърляни отпадъци – кашони, кутии, включително контейнери с остатъци от храна, разкъсани дрехи /парцали/, а самият жалбоподател седял на стълбищата, като дори не живеел в собственото му жилище, тъй като нямал достъп до него, понеже било запълнено до самия му вход с вещи и отпадъци. В случая поставя се основният въпрос с правно значение, предвид изискването на фактическия състав на нарушението, визирано в разпоредбата, под която е подведено, за да се приеме, че е извършено, респ. довършено от фактическа страна, а именно този относно предмета на нарушение. В конкретната хипотеза, липсва съмнение, че описаните вещи съставляват битови отпадъци от гледна точка тяхното естество, както и че на мястото, на което са се намирали, са попаднали вследствие целенасочена дейност на жалбоподателя. Съгласно легалната дефиниция на понятието битови

отпадъци, дадени в разпоредбата на Параграф 1, т. 1 от НУОТОХ, по смисъла на тази наредба такива са отпадъците, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, в административни, социални и обществени сгради. Към тях се приравняват и отпадъци от търговски обекти и съпътстващи производството занаятчийски обекти за отдых и забавления, които по своя характер и състав са сравними с отпадъците от домакинствата, нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите, с изключение на производствени отпадъци и отпадъци от селското и горското стопанство. Посочените вещи попадат и в общата категория „отпадък“, разяснена в т. 19 от цитираната допълнителна разпоредба, като вещество, предмет или част от предмет, от който притежателят се освобождава, възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи по смисъла на §1, т.17 от ЗУО. Тази негова дейност е дискуссионно дали съставлява изхвърляне, като набор от физически активности на човека, на отпадъци, каквато е формата на изпълнителното деяние на приетата за съставмерна дейност, с оглед декларираната воля на жалбоподателя всъщност да запази тези вещи. В същото време, обаче, следва да се има предвид, от една страна с оглед характера на предметите, частите от предмети и веществата, неговото задължение да се освободи от тях, а от друга – фактът, че липсва у него възможност да ги съхранява, складира, оползотворява или преработва на мястото, на което ги е разпилял съгласно изискванията на закона и че реално се е освободил от тях от жилището му, без значение причината за това, което сочи, че поведението му, независимо от декларираната цел, следва да се възприеме, като покриващо признаците на понятието „изхвърляне“. Това прави тази дейност съставомерна по чл. 70, ал. 1, т. 1 от Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Хасково /НУОТОХ/, тъй като е нарушена забраната по чл. 10, т. 1 за изхвърляне на отпадъци извън предназначенията за целта съдове и места, които ясно са дефинирани в същия нормативен акт. В случая контролните органи са констатирали наличието на предмети и части от предмети – в общите части на жилищната сграда, в която се е намирало жилището на жалбоподателя, но извън него и разпилени, и макар да не може да се извлече намерение у същия да се освободи от тези предмети и части от предмети, то може да се извлече задължение за това, след като преди това или изначално, и/или поради последваща невъзможност,

обективно се е освободил от тях от жилището му. Следователно, установен е предмет на нарушение, тъй като жалбоподателят е доказано, че е имал задължение да се освободи от тези предмети, намиращи се в общите части на имот, който той не единствен е оправмощен да използва, но и останалите живущи и е задължен да опазва, което може да се квалифицира като съставомерна дейтелност по чл. 70, ал. 1, т. 1 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Хасково, изразяваща се не в друго, а в изхвърляне на отпадъци на неразрешени за това места.

С определяне на имуществената санкция от АНО за визираното нарушение съобразно минималния законов размер, не е допуснато нарушение по чл. 27 ЗАНН и не е налице основание за ревизиране и на този аспект от дейността на наказващия орган при реализиране на отговорността, доколкото са съобразени, от една страна обществената опасност на деянието и липсата на установени вредни последици и тази на извършителя – лице в напреднала възраст и без допускани предходни нарушения, за които да е санкциониран и при отчитане на изявленията относно неговото семейно положение и имуществено състояние – от друга.

По изложените съображения, подадената жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното с нея наказателно постановление, като правилно и законосъобразно – потвърдено от съда.

По отношение на разноските, следва да бъде отбелязано, че съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в приложимата редакция ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. С оглед изхода на спора и преценката, че са налице материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността, а размерът на санкцията е обоснован, не е налице основание за присъждане на направени по делото разноси в полза на жалбоподателя, като съдът не дължи произнасяне с изричен диспозитив при това положение. Съответно искане от другата страна за присъждане в нейна полза на разноси по делото е отправено и е необходимо то на свой ред да бъде обсъдено. По отношение на разноските, по направеното искане от наказващия орган, чрез процесуалния му представител, следва да се отбележи, че предвид изхода на спора и нормата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН,

според която, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, то в тежест на жалбоподателя следва да бъдат възложени направените по делото разноси за възнаграждение на упълномощен юрисконсулт. Същото бе определено в размер в рамките на цитираната норма, по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ по отношение на деянието, описано в наказателното постановление, доколкото процесуалният представител се явява и пледира в съдебно заседание. Съгласно чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ минималното възнаграждение за процесуално представителство в производства по реда на ЗАНН е 80 лв. и тъй като липсва фактическа и правна сложност на случая, изискваща специални и по - значими процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза, в полза на издателя на наказателното постановление в съдебно заседание и предвид преценката при индивидуализацията на санкцията, ще следва да бъдат присъдени, съответно в тежест на жалбоподателя - възложени разноси на основание чл. 63д от ЗАНН именно в такъв размер.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-23/27.03.2023 г. на Кмета на Община Хасково.

ОСЪЖДА Д. Й. Т., ЕГН: *****, с адрес: град Хасково, ул. „*****“ да заплати на Община Хасково сумата в размер на 80 лева, представляваща направени по делото разноси за заплащане на възнаграждение за упълномощен по делото юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

/п/ не се чете.

Съдия при Районен съд – Хасково: Вярно с оригинала!

Секретар: Г.С.